

Qui té por de la cultura?, per Consol Sànenz

La periodista musical ens parla sobre com la cultura queda relegada a un segon pla en la majoria de mitjans generalistes

Consol Sànenz | Juan Miguel Morales

Més enllà del que tots entenem com a cultura -aquell concepte que engloba aspectes que tenen a veure amb la música, la literatura, les arts visuals, el cinema...-, la cultura és inherent a la nostra condició d'humans. Ens defineix com a individus i com a societat. Expressem els nostres sentiments i les nostres vides mitjançant aquestes formes d'expressió des del principi de la humanitat.

Per tant, tenint en compte la importància de la cultura, com és possible que aquesta sigui habitualment relegada a un paper menor dins els mitjans generalistes? Fixem-nos en diaris, ràdios i televisions i busquem els 'apartats culturals'. En general els trobarem a les últimes pàgines, a les hores de menys audiències o als darrers minuts dels informatius. La cultura s'entén com la molla del matalàs... Serveix per omplir aquells espais que queden buits de continguts.

No em refereixo en aquest cas al paper de la cultura i de la música als mitjans especialitzats, sigui premsa escrita, mitjans audiovisuals o digitals, que fan una feina encomiable però que sovint és consumida per un sector de població activista. Parlo de la presència en aquells mitjans que se suposa, per la seva heterodòxia, que volen mostrar de manera generalista tots els aspectes que ens envolten i se suposa que interessen en el nostre dia a dia. Als diaris i programacions moltes vegades es té la sensació que algú, allà dalt, ha decidit que el fet cultural no és gaire important. La seva presència és cada cop més minsa i maltractada. Per cert, vagi per endavant el meu

reconeixement a les companyes i companys de cultura que demostren coneixements i professionalitat fent una feina sovint poc reconeguda.

Si explorem una mica més, ens adonem que la música, per les seves característiques, encara es pot estirar o explotar una mica més; si queden franges buides a les programacions posem una mica de música que omple, no molesta i no porta gaire feina. Tothom ha sentit allò que fer un programa de música a la ràdio és posar un disc darrere un altre, fer un 'programet', així, pim pam. La música als programes de televisió -amb molt honroses excepcions- queda relegada a cortinatge o molla de matalàs entre reportatges, entrevistes i tertúlies, això quan no es decideix que el músic és un individu en si prou estrany i que per tant pot ser utilitzat per fer les mil i una sense que sigui necessari que parli o exposi la seva feina.

Als informatius la cultura va al final, excepte quan algú molt anomenat marxa d'aquest món, i sembla que no és mai tan important per tenir espai propi com els esports o el temps. Tenim un país amb grans creadors i creadores, gent amb curiositat i ganes de compartir la cultura, sabem que és un dels pilars de la nostra societat. Llavors, per què no és present als mitjans d'una manera més normalitzada i quan es mostra es fa amb por o es disfressa d'entreteniment? Se subestima la cultura, però el que és més greu, es menysprea l'interès de la societat cap a les seves diferents formes. Una societat sense cultura no avança i acaba fent-se cada cop més petita i ensopida. És això el que volem o potser el que volen alguns? Qui té por de la cultura?